

side skulle gribe ind og forsøge at mærke nogle boliger. For jeg ved, at man har gjort det med ældreboliger, og at man har gjort det med ungdomsboliger, og nu ønsker vi altså, at man tager et tilsvarende initiativ på det her område.

Jeg har lyst til at citere fra en af de debatter – det er nemlig to debatter, der har ført frem til det her beslutningsforslag – hvor en tidligere socialpolitisk ordfører fra Socialdemokratiet sagde:

»Vi skal ikke nøjes med forsøg og pilotprojekter; nej, der skal ske noget, der betyder, at det her problem bliver mindre, at det bliver synligt, og at der bliver færre hjemløse.«

Og endnu et citat:

»Det er det offentliges ansvar – og det gælder både stat, amter og kommuner – at hjælpe mennesker i nød.«

Det er altså dér, jeg synes vi bør sætte ind nu fra det her Tings side og tage vores del af ansvaret, for vi har været med til at indføre distriktspsykiatrien, og nu må vi også være med til at sikre, at den rent faktisk bliver fulgt op.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Frahm, at vi altså har det lille tekniske problem, at forslaget jo langtfra kun er et boligpolitisk forslag, og det er jo sådan set en boligpolitisk drøftelse, der er lagt op til her. Men hvis jeg kigger på de fire delforslag, som hver for sig kan være meget fornuftige og nærværende, og som jeg selv kunne opstille, vil jeg sige, at det jo rent faktisk er en længere socialpolitisk drøftelse, vi skal have, når vi skal løse nogle af de problemer.

Nu er det jo sådan, at hvis man går tilbage til december 1992, kan man sagtens finde citater fra tidligere debatter – det vil der være rig lejlighed til – men jeg vil minde fru Pernille Frahm om, at på daværende tidspunkt var det en anden type regering, vi havde her i Danmark. Og jeg vil nok sige, at i den tid, hvor vi har haft regeringsansvaret, har vi faktisk været meget optaget af netop at sætte disse grupper på dagsordenen.

Jeg synes, det har været et flot resultat af det arbejde, der har været gjort i forbindelse med f.eks. satspuljeforhandlingerne her i Tinget, og hvor også SF og andre partier har været med, at vi har kunnet blive enige om nogle store, overordnede klumper, hvor vi faktisk gentagne gange har bevilget utrolig mange penge til at

løse nogle af disse problemer. Og derfor var mit budskab ikke et betonbudskab, men en slags stille appel om at lægge mærke til, at med hensyn til boligmulighederne ser det altså meget bedre ud nu, end det gjorde for bare nogle få måneder siden.

For hvis man spørger ude i amterne, hvordan det ser ud med hensyn til planlægningen i de kommende år på disse områder, bliver man faktisk glædeligt overrasket over, at der nu virkelig er kommet skred i tingene, og at der begynder at ske noget. Og det synes jeg vi skal glæde os over frem for at tage det udgangspunkt, at vi her og nu skal gøre en hel masse ting, som alligevel skal gøres flere forskellige steder, hvis de skal blive til noget.

Så overordnet set vil jeg holde fast i, hvad jeg også sagde indledningsvis: Vi er positive over for de intentioner, der ligger her, men vi synes bare ikke, det er lige her og nu i dag i april, vi skal gøre det.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Hr. Jørn Pedersen roser forslaget enkelte steder hver for sig, men mener, at der er rodet for mange ting sammen. Så vil jeg da gerne høre, om hr. Jørn Pedersen vil støtte forslaget, hvis vi deler det op i fire og tager hver del for sig, for så kunne vi jo se, hvor mange dele vi kunne blive enige om, og det er jeg da meget villig til at se på.

Og så kan jeg forstå, at grunden til, at den socialdemokratiske politik har ændret sig, er, at der er en anden regering, men så jeg vil sige, at der måske også er en anden holdning i de partier, der tidligere var i opposition. Og denne debat går jo ikke bare tilbage til 1992, men faktisk helt tilbage til 1991, hvor vi havde den første debat om det her område, og hvor et enigt Folketing altså via en dagsorden besluttede, at der skulle ske noget på området. Og nu sidder vi så i 1998 og forsøger at føre noget af det ud i livet, og det ville da være dejligt, hvis det kunne lade sig gøre, efter at der er gået 7 år.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu må jeg jo sige til fru Pernille Frahm, at jeg er en af dem, der allermost har beklaget, at der var en periode, hvor fru Pernille Frahm ikke var medlem af dette Ting. Men i den periode skete der virkelig fremskridt for de grupper, vi taler om her – uden at jeg dog dermed vil sige, at der